

Qüestió de fe?

Un relat de: [Marta Palomeras Ferran](#)

El dolor de la pena l'ha acabat tancant a casa i es passa el dia amb la companyia d'una ràdio encesa. Quan sent la notícia, s'apunta de pressa el nom del medicament mentre pensa quina casualitat, just el que necessito! Abans de sortir cap a la farmàcia es planta davant del mirall. Fa temps que ha deixat d'agradar-se, el dolor de la pena l'hi ha enfonsat els ulls i empetitit les faccions. Només d'obrir la porta para l'orella -sempre ho fa- per si sent el canal del riu, però el dolor de la pena el deu haver assecat perquè fa temps que no el sent, ni lleuger ni de fons. Abans, s'acostava sempre a contemplar-lo. No entén per què últimament el coi de ràdio diu que ha estat una primavera generosa. Passa de llarg i es resigna a girar la cantonada. Una cua llarga s'espera davant la farmàcia i es disposa a afegir-s'hi.

-Funcionarà?

- És clar, és molt fiable.

Juntament amb el medicament, la noia de la farmàcia li ofereix un bastó i unes ulleres.

- Té, els necessitaràs. Pels cursets de braille ja et trucaran, de moment no se saben els horaris.

- D'acord, gràcies.

A casa, prepara les ulleres, el bastó i es pren el medicament, que té un efecte immediat. Abans de sortir al carrer, vol plantar-se davant del mirall i automàticament se sent estúpida. S'adona que és una dona de costums. Vaja, qui sap si aquest cop s'hauria agradat! En obrir la porta sent el riu, generós. S'hi acostava un moment i de seguida es desvia, frustrada per no poder-lo contemplar. Gira la cantonada. Ella no sap que està rodejada de bastons, d'ulleres de sol i d'ulls que, cansats del dolor de la pena, han decidit negar la realitat i anar a les palpentes. Cadascú va a la seva. Ningú no veu res i tanmateix tothom comença a sospitar que potser sí que hi havia quelcom d'interessant per contemplar. De nou a casa, posa la ràdio. D'aquí un mes sortirà un nou medicament, pels penedits. Farà l'efecte invers i tot tornarà a ser com abans. Els que estan molt, molt penedits, tenen una altra opció: Creure que les coses poden canviar.